

No. 35. } 1ste September 1889. { 15de Marg.

Rolfs Gadedreng.

(Lucy G. Morse).

I.

Paa Hjørnet af Broadway og den Gade, hvor lille Rolf Ringman bor, er der en nydelig Urtekammerbutik. Manden, der eier den, hedder Jakob Dilber. Jakobs Ansigt er meget rødt, og han ser brostig ud, men har alligevel et godt Navn i Nabolaget, og Marie Haviland, der bor ligeoverfor og, som Folk siger, hører til de helige, kjober altid sine Varer hos Dilber.

En Morgen, da hun var inde i Butikken, kom Rolfs runde Hoved og bredskyggede Straahat tilsynne i Døren. Der var helt oplyst der inde, for der var idetmindste sex Mennesker, der stod og ventede, og Jakob saa gnaven ud, fordi Gadedrengene havde drillet ham saa meget den Morgen og sjaalet

en hel Del af de Nodder og Ebler, der stod i Jusstager udenfor Butikken; saa havde han desuden fundet en falsk Dobbeltkrone i Pengestuffen. Marie Haviland havde aldrig seet ham saa vred.

"Det er ikke til at holde ud," mumlede han, medens han veiede hendes The, "der burde være bedre Opsyn med de Slynkler. Jeg skal nok lære dem — vent blot, til jeg faar sat paa en af dem! Nei, Mdm. Smith," sagde han til en tarvelig lædt Kone, der spurgte ham om Prisen paa Eg, "Eggene er ikke blevne dyrere! De har hidtil faaet dem til Indkjøbspris, og det har jeg ikke Raad til nu. Jeg maa se til at saa Erstatning paa en eller anden Maade!" Jakob var endog gnaven imod Marie Haviland, indtil han fik Die paa Rolfs store, blaa Dine, der saa alvorligt paa ham. Da

opklarede hans Ansigt siebliffelig, han standsede, just som han var isærd med at tælle Penge, for at bøie sig ned og lytte til Kolsfs søde, klare Stemme, der sagde: "God Dag, Hr. Dilber, hvordan har De det idag? Er De ganske raff?"

"Jo Tak, jeg har det godt," svarede Jakob hjerteligt. "Og hvordan har du det?"

"Jeg har det godt," sagde Kolf. "Katten kradsede mig paa Tommel-fingeren," vedblev han og holdt sin lille buttede Haand hen imod Jakob. "Nei, det var ikke paa den Haand — det var paa denne her, men det gjør ikke mere ondt. Farvel!"

"Farvel, min Dreng, Farvel! kom igjen imorgen," sagde Jakob og tog forsigtigt den lille Haand imellem begge sine; saa fulgte han Barnet med Dinene, da han steg ned af en liden Kasse, der stod ved Disken, og gik ud af Butikken.

Da han igjen henvendte sig til Kun=derne, var han helt forandret.

"Dtte og tredive og to er firti — og ti — halvtreds — en Krone. Jeg kan godt sende Dem Varerne, Mdm. Smith, De kan gjerne have Eggene for samme Pris som sædvanlig, og her er et i Tilgift. Ingen Ting at takke for; vi maa gjøre lidt godt i Verden, naar vi kan. Den lille Dreng gjør godt imod mig næsten hver Dag. Jeg er saa vant til at se ham komme her ind og staa op paa Kassen der — han skubbede den selv der hen en Dag — for at sige Goddag til mig og spørge mig om, hvordan jeg har det, at det er som Musik i mine Øren. Jeg lader Kassen

blive staaende der til ham, for han kan ikke se over Disken uden at staa paa den; og hver Dag, naar Beiret er godt, kommer han her ind for at hilse paa mig. Han vil ikke tage imod nogen Ting — ikke saa meget som en Kage — man kommer til at tænke paa Englene, og det sætter mig i godt Humør. Et venligt Ord engang imellem gjør Hjertet godt."

Da Kolf gik ud af Butikken, tra=vede han tilbage til sin egen Gade=dør. Der sad netop en af de Gade=drenge, som havde stjaalet Nodder fra Hr. Dilber; han var nu isærd med at knække dem med en Mursten. Kolf var meget selftabelig, og det var ikke ofte, han fik Nodder. Han satte sig paa Trappen ved Siden af Gade=drengen og spurgte ham: "Hvad hedder du?"

"Thomas Larsen," sagde Drengen. "Hvem er du?"

"Jeg er Kolf Kingman, og jeg bliver snart lige saa stor som du," svarede Kolf. "Jeg voyer hver Dag. Min Moder fandt en Bluse, som en Gang passede mig, men nu er den altfor liden til mig, saa William maa nu gaa med den."

"Hun maa have brugt et Forstor=velsesglas for at se den, og William er vist en Spurv," sagde Thomas. "Hvor kommer du fra?"

"Fra Dilbers Butik, og jeg bor i dette Hus, og jeg har en Ratteskilling og en liden Broder," sagde Kolf.

"Fik du Nodder af Dilber?" spurgte Thomas.

"Nei, jeg bad ham ikke derom," svarede Kolf.

(Fortf. paa Side 140).

Pigen med Duffen.

"Naa! før du bli'r mange Men længere, vil du nok lære, at det kun er Tidsspilde at "bede" om noget. Men det gjør ingen Ting — du kan saa denne her," sagde Thomas og kastede en halv Balnød ned i Rolf's Skjod.

"Gav Hr. Dilber dig Nodderne, uden at du bad ham om dem?" spurgte Rolf og saa meget estertænk-som ud.

"Nei, vist ikke! Jeg tog dem, da han saa til den anden Side. Hvorfor spiser du den ikke. Den er god. Spis!"

"Nei, jeg vil ikke," sagde Rolf og klemte Nodden fast med sin lille Haand.

"Bevares!" sagde Thomas, "du behøver saamaend ikke at spare; der er nok, hvor de kom fra, naar man bare passer sit Snit."

"Jeg byder mig ikke om dem," sagde Rolf. "Og jeg vil slet ikke spise den."

"Hvorfor gif du saa ind i Butikken, naar du ikke vil spise den?" spurgte Thomas.

"Jeg vil give den tilbage til Hr. Dilber," sagde Rolf, "det er hans Nød, og den tilhører ikke — ikke —" (Forts.)

Underfuld Bevarelse.

Tre store Under har Gud gjort den 29de April d. N. i St. Johannes Menighed's Skole i Planitz. Om Eftermiddagen Kl. 1 slog nemlig Lynet ned i samme. Men før det første skete det ikke et Minut tidligere, end at Børnene alle var forsamlede i Væ-

relset. Var det skeet før, saa havde den store Mængde Tagsten, som styrte ned, let kunnet dræbe nogen af dem. Før det andet saa turde Lynet ikke antænde Huset, og endog Læreren's Datter, som netop var paa det Sted i Huset, hvor Lynet trængte ind, og som saa Straalerne rundt om sig, turde det ikke skade. Før det tredje led hverken Værn eller Lærer i Skolestuen nogen Skade, skjønt flere elektriske Ubladninger fandt Sted over deres Hoveder og Ildflugten saaes lige ved dem. Herren, som befalede sine Engle at staa som Vogtere om vor Skole, være lovet og priset!

(Frettkirke).

Rvitteringer.

Til det nye Skolelærerseminar i Sioux Falls:

Fra Past. E. N. Torgersen som 2den Lønbeindsamling \$23.27 fra Concordia Mgh., (nemlig indsamlet ved Miss Dakon Norman Storve 4.05, Tollef Arnesen 2.25, Sina Myli 1.81, Jørgen Overdal 1.61, Helene Midtbo 1.33, Klara G. Hanson 1.30, Sofie Nordstog 1.05, Aafine Huse, Geline Huse og Ingebret D. Kaasa, hver \$1.00, Helene Wilsstad 0.99, Anne Huse 0.87, Sven Huse og Johannes E. Trusem, hver 0.80, Dina Dalseidet 0.70, Jakob Nordstog 0.62, Augustinus Lockrem og Josef Johannes Lockrem, hver 0.50, Randine Wifo 0.33, Westa Landsvef 0.33, Lilla Landsvef 0.25 og Johanne Kristine Haraldson 0.23).

Entered at the post office Minneapolis, Minn., as second-class matter.

"Fædrelandet og Emigrantens" Trykkeri, Minneapolis, Minn.